

Generál Urban uveden do funkce rektora UO

*„Tak přísaháme!
znělo nádvořím
Pražského hradu*

str. 2

*Ustavující zasedání
devětatřicetičlenné
Vědecké rady UO*

str. 3

*Veletrh Gaudeamus
potvrdil zájem lidí
o studium na univerzitě*

str. 11

O krizovém řízení

Ve dnech 28. a 29. listopadu 2005 uspořádala Univerzita obrany a společnost T-SOFT osmý ročník mezinárodní odborné konference Současnost a budoucnost krizového řízení 2005. Letošní hlavní téma pražské konference bylo „Globalizace krizového řízení a bezpečnosti“. Cílem dvou-denního setkání odborníků na problematiku krizového řízení bylo přinést nové poznatky z této oblasti a porovnat je se zkušenostmi zahraničních expertů. Konference byla spojena s aktivitami významné mezinárodní organizace TIEMS, která spojuje odborníky z různých kontinentů. Její prezident Harald K. Drager z Dánska informoval o nejnovějších aktivitách. Spolupředatelé konference, nad kterou převzali záštitu ministr obrany Karel Kühnl a ministryně informatiky Dana Běrová, také byly Institut krizového managementu VŠE v Praze, Policejní akademie ČR a Česká pobočka AFCEA.

– red –

„Tak přísaháme!“ znělo Pražským hradem

Lidé v různých koutech naší země vzpomínali v pátek 28. října na události, které před 87 lety vedly k vyhlášení samostatného státu. Oslavy státního svátku vrcholily na Pražském hradě, kde za přítomnosti vrchního velitele ozbrojených sil České republiky, prezidenta republiky Václava Klause složili noví vojenští profesionálové slavnostní přísahu. Na nádvoří Pražského hradu složili přísahu studenti prvního ročníku Univerzity obrany.

Od roku 1993 skládají příslušníci Armády České republiky přísahu v tomto znění: „Já, voják ozbrojených sil, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný České republice. Budu vojákem statečným a ukázněným a budu plnit ustanovení vojenských předpisů. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně a připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení. Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj vlastní život.“

Jednohlasé „Tak přísaháme!“ vyslechli z úst dvou set osmdesáti nových studentů 1.

ročníku Univerzity obrany prezident republiky Václav Klaus, předseda Senátu Parlamentu České republiky Přemysl Sobotka, ministr obrany Karel Kühnl, náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Pavel Štefka, rektor - velitel Univerzity obrany brigádní generál Rudolf Urban a další oficiální hosté. Na začátku armádní kariéry čeká posluchače buď bakalářské nebo magisterské studium speciálních vojenských oborů.

Prezident republiky Václav Klaus nastoupeným vojákům poblahopřál a označil je za spoluvůrce nových tradic profesionální české armády. Ve svém projevu vyzdvihl také výjimečnost dnešního aktu – vůbec poprvé na půdě Pražského hradu, tohoto zcela dominantního symbolu české státnosti, skládají svůj slib noví profesionálové. Naposledy tu přísahali ještě poslední vojáci základní služby před rokem a půl.

Poté k účastníkům ceremoniálu promluvil ministr obrany Karel Kühnl. „Česká republika je již šest let řádným členem Severoatlantické aliance a její armáda je již bezmála jeden rok plně profesionální. Je, a musí to být, profesionalita podložená studiem, přípravou, výkony, výsledky i mezinárodním uznáním; profesionalita, která dokáže uhájít nedotknutelnost lidského života a jeho svobodné, demokratické exis-

tence,” uvedl ve svém projevu ministr obrany Karel Kühnl a dodal: „Na tomto požadavku ani doba osmdesáti sedmi let, která uplynula od památného podzimního dne roku 1918, nic nezměnila.“

Stalo se již zvykem, že po slavnostní přísaze se vrchní velitel ozbrojených sil České republiky a prezident republiky Václav Klaus setkává s přísahajícími vojáky a jejich rodiči. Nejinak tomu bylo i tentokrát a došlo k tomu dvě hodiny po přísaze v Jízdárně Pražského hradu. „Doufám, že jste dnešní den vaší vojenské přísahy vzali vážně. Moc bych si přál, aby to pro vás byl zvláštní a hezký den a abyste na něj nezapomněli,” nabádal vojáky prezident a také jim popřál, aby se jim ve vojenské službě dařilo a předčasně z ní neutíkali.

**Kpt. Pavla Poláková
Foto: Jiří Hokův**

Ustavující zasedání Vědecké rady UO

V úterý 22. listopadu 2005 proběhlo na Univerzitě obrany historicky první zasedání její Vědecké rady. Kromě předsedy, kterým je rektor - velitel UO brigádní generál prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., se ho účastnilo dalších dvaatřicet členů.

Těmi jsou významní vědci a pedagogové nejen z Univerzity obrany, ale i zástupci resortu Ministerstva obrany, Akademie věd, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy anebo českých a slovenských vysokých škol. Vědecká rada Univerzity obrany má mít 39 stálých členů, avšak pět z nich se omluvilo a poslední člen Vědecké rady bude delegován až po řádném zvolení děkana Fakulty ekonomiky a managementu UO. Ve Vědecké radě (VR) tak zasedne 22 příslušníků Univerzity obrany a 17 externích členů.

Hned v úvodu si vzal slovo rektor UO a všechny členy VR přivítal na prvním zasedání. Ve stručnosti je seznámil se strukturou školy a obory habili-

tačních a jmenovacích řízení a nastínil smysl Vědecké rady. „Vědecká rada je řídicí a můj poradní orgán, proto očekávám vaše rady,” řekl rektor. „Věřím, že jednání Vědecké rady budou probíhat otevřeně a nikoliv konfrontačně a tak bude dosaženo cílů Vědecké rady,” dodal. Mezi tyto cíle zařadil především reagování na vnitřní požadavky a potřeby UO a spolupráci s jinými vysokými školami. Poté předal všem přítomným členům dekrety člena Vědecké rady Univerzity obrany.

Dalším bodem programu byla volba místopředsedy VR. Navržen byl pouze jeden kandidát a to současný prorektor pro vědeckou činnost mjr. doc. MUDr. Jan Österreicher, Ph.D. Ten byl také do

funkce místopředsedy jednohlasně zvolen v tajném hlasování.

Na prvním zasedání VR bylo také projednáváno jmenování profesorem u plk. doc. MUDr. Jiřího Kassy, CSc., vedoucího Katedry toxikologie Fakulty vojenského zdravotnictví UO. Proděkan profesor Fusek představil kandidáta jako výborného, čestného a cílevědomého pedagoga a vědce, úspěšného řešitele vědeckých projektů a vedoucího řešitelských kolektivů s dobrými organizačními schopnostmi.

Plukovník Kassa pak v patnácti minutách představil své dosavadní vědecko-pedagogické dílo. To se dotýkalo problémů spojených s výzkumem a vývojem látek zvyšujících odolnost proti nervové paralytickým látkám a antidot (což jsou léčiva podávající se po zasažení otravnou látkou) a odmořovacích prostředků. Velkou část své vědecké práce zaměřil i na výzkum vlivu krátkých expozic nervové paralytických látek ve velmi malém množství, které nevyvolává okamžité příznaky zasažení. Také se zmínil o své účasti na vývoji jedinečných léků proti nervové paralytickým látkám PANPAL, TRANSANT, antidot CHONOL I, CHONOL II, ANTIVA a RENOL a nových receptoru prostředků pro odmořování kůže. Výsledky své vědecké práce publikoval v řadě článků v renomovaných vědeckých časopisech a také je zúročil při přípravě skript, studijních textů a monografií. Plukovník Kassa je také zvaným řečníkem na mnoha konferencích: v letošním roce již přednášel na konferencích nejen v Česku, ale i v Japonsku, Chorvatsku, Turecku nebo ve Spojených státech amerických.

V následně rozpravě se členové rady ptali plukovníka Kassy na jeho vědeckou a pedagogickou činnost. Po neveřejné rozpravě Vědecké rady a tajném hlasování předseda VR UO generál Urban s potěšením oznámil, že žádost o jmenování plk. Kassy profesorem bude předložena cestou MO prezidentovi České republiky.

Po krátké přestávce se Vědecká rada zabývala zahájením řízení ke jmenování profesorem s doc. MUDr. Leošem Navrátillem, CSc., v oboru Ochrana vojsk a obyvatelstva. Doc. Navrátil je vedoucím Katedry radiologie a toxikologie na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Vědecká rada ustanovila hodnotící komisi, která zahájí práci na jmenovacím řízení.

Místopředseda VR mjr. Österreicher pak seznámil radu s financováním výzkumu a vývoje v roce 2005. Podotkl, že jsou zatím velké rezervy v neinvestičních výdajích a velké prodlevy při vyřizování požadavků. Rovněž dodal, že nevyčerpané peněžní prostředky budou převedeny do následujícího roku.

Na závěr se VR UO zabývala předloženým návrhem Etického kodexu příslušníků UO v oblasti výzkumu a vývoje. Ten by měl zabránit nekalým praktikám v této oblasti a definovat, co je neetické a čeho se při vědecké práci vyvarovat. Ve své podstatě by kodex definoval slušné chování ve vědecké činnosti. Jeho součástí by byl také jednací řád etické komise. Po debatě o funkci kodexu a jeho úloze jako vnitřním předpisu školy doporučila VR kodex k dalšímu rozpracování.

Ředitel Sekce personální MO generálmajor Ing. Vladimír Lavička přebírá z rukou rektora jmenovací dekret člena Vědecké rady UO

NAŠE SLOVA

Nedávno jsem měl možnost si v jednom našem renomovaném sdělovacím prostředku přečíst o tom, že spojovat vlastenectví se službou v armádě je vlastně pěkný nesmysl. Opravdové vlastenectví se prý dokáže projevit jen tehdy, když postoupíme na mistrovství světa v kopané.

Příznám se, že z těchto řádků mi bylo poněkud smutno na duši. Nejsem naivní ani si nedělám žádné iluze. Vlastenectví se prostě v posledních letech nenosí, tak trochu vyšlo z módy. Také se o něm moc často nehovoří, a když už ano, tak slova o něm mnohdy vyznívají naprázdno. Mnohem důležitější roli v našem životě nyní sehrávají takové pojmy, jako jsou peníze a spotřební život.

Omezit vlastenectví na projev euforie po vítězném sportovním klání mi přesto připadá trochu málo. Skutečné vlastenectví je totiž především o schopnosti dokázat udělat něco pro vyšší celek a v případě potřeby se pro něj i obětovat. Není tedy divu, že podobná slova mi připadají jako plivnutí do tváře všem těm, kteří neváhali položit život za svou vlast během posledních dvou světových válek. Pro ně vlast, svoboda, odvaha a statečnost nebyly jen prázdnými pojmy.

Bohužel ani lidé, kteří přicházejí nově do armády, nemají zdaleka takový vztah k této hodnotě. Když dvě stě osmdesát studentů prvního ročníku Univerzity obrany přísahal věrnost své vlasti, nebyl jsem si zcela jist, zda všichni účastníci vojenské přísahy si plně uvědomují význam jejich slov a jsou připraveni je kdykoliv naplnit. Proto je nabilední vlastenecká výchova, která se opravdu stane součástí jejich přípravy na budoucí vojenské povolání.

Pavel Pazdera

– vili –

Brigádní generál Rudolf Urban byl slavnostně uveden do funkce rektora - velitele Univerzity obrany

Inaugurace historicky prvního řádně zvoleného rektora Univerzity obrany proběhla 23. listopadu 2005 v brněnském Besedním domě. Na slavnostním zasedání byl uveden do funkce rektora - velitele Univerzity obrany brigádní generál prof. Ing. Rudolf Urban, CSc., který v rektorském a zároveň velitelském křesle sedí již přes tři měsíce.

Za zvuků slavnostních fanfár zaujali svá čestná místa v sále významní představitelé resortu Ministerstva obrany ČR, Jihomoravského kraje, města Brna, Hradce Králové a Vyškova, rektori českých i zahraničních vysokých škol a univerzit, vojenští a letečtí přidělení států NATO, zástupci partnerských sdružení a další hosté. Poté, co předseda Akademického senátu UO plukovník doc. MUDr. Jiří Kassa, CSc. přednesl zprávu o volbě kandidáta na rektora a jmenování rektora UO, bylo přistoupeno ke slavnostnímu aktu inaugurace.

Jeho Magnificence brig. gen. prof. Ing. Rudolf Urban, CSc. stvrdil slavnostní slib rektora položením prstů pravé ruky na čepel univerzitního meče a slovem „slibuji“. Protože byly splněny všechny zákonné podmínky, zavěsil předseda akademického senátu univerzity novému rektorovi na krk řetěz rektora – symbol práv a povinností nejvyššího akademického funkcionáře Univerzity obrany.

Součástí slavnostního zasedání byl i inaugurační projev nového rektora UO. V něm generál Urban připomněl to, co předcházelo vzniku univerzity, hovořil o poslání školy v oblasti vzdělávání a vědecké práce, o spolupráci s vysokými školami doma i v zahraničí, o vztazích se samosprávou kraje a města, a také o dlouhodobém záměru rozvoje UO. „Doufám, že to, co se nám zatím společně povedlo vybudovat, bude tou živou silou a hnací energií k tomu, abychom nově konstituovaný systém vzdělávání v resortu MO uvedli s vysokou kvalitou do života,“ uzavřel své vystoupení brigádní generál Rudolf Urban.

Dále následovalo představení a předání řetězů novým prorektorům Univerzity obrany. Rektor - velitel UO dekoval prorektorskými řetězy plukovníka prof. Ing. Bohuslava Příkryla, Ph.D., prorektora pro rozvoj, prof. RNDr. Zdeňka Zemánka, CSc., prorektora pro studijní a pedagogickou činnost, majora doc. MUDr. Jana Österreicherera, Ph.D., prorektora pro vědeckou činnost a plukovníka gšt. Ing. Milošlava Váchu, prorektora pro vnější vztahy. Vefejnou premiéru při tom měly nové taláry jak rektora, tak i prorektorů UO.

Po skončení inaugurace vystoupili se svými krátkými projevy čestní hosté. Náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Ing. Jaroslava Příbylová nejprve popřála novému rektorovi do jeho funkce-

a zahájení činnosti UO udělal. A nejen to – děkuji vám za veškerou práci, kterou jste zejména pro rozvoj vojenského školství a vědy vůbec vykonal. Do dalších funkcí vám přeji hodně úspěchů,“ řekla náměstkyně.

Podle Jaroslavy Příbylové v následujícím období bude UO rozhodujícím činitelem při realizaci Koncepce výstavby profesionální Armády ČR a mobilizace ozbrojených sil České republiky v oblasti vzdělávání a moderního rozvoje vojenského školství. „Jsem přesvědčena, že budete garantovat kvalitní vzdělávání a výchovu vojenského personálu v systému akreditovaného vzdělávání a kariérových kurzů, které bude přizpůsobeno vzdělávacím potřebám ozbrojených sil v duchu tradič-

ního období hodně sil, pevný a soudržný tým spolupracovníků, dobré zdraví a spolehlivé domácí zázemí. Dále poděkovala za práci brigádnímu generálovi Františkovi Vojkovskému, který z pověření ministra řídil univerzitu v jejím prvním roce existence. „Je velmi těžké porovnávat, co je složitější – zda cestu proslapávat, nebo ji udržovat, rozšiřovat a vylepšovat. V každém případě vám, vážený pane generále, děkuji za práci, kterou jste pro vznik

ních vojenských hodnot. Neméně významným bude i rozvoj vědecko-výzkumné činnosti a spolupráce s domácími a zahraničními institucemi,“ vzkázala náměstkyně příslušníkům akademické obce UO.

Ve svém projevu také ocenila úsilí Univerzity obrany na poli vytváření nové Koncepce vzdělávání personálu resortu MO, výstavby a rozvoje vojenského školství na roky 2006 až 2011. „Kolegium ministra obrany tuto koncepci projednalo a vzalo na vědomí s tím, že bude dále rozvíjena v souladu s měnícími se podmínkami a potřebami jak našich, tak aliančních ozbrojených sil. Tomu odpovídaly i změny provedené v systému přípravy zejména důstojnického sboru. Za velmi pozitivní prvek považuji začlenění programu připravujícího profesionály na jejich druhou kariéru. Jsem přesvědčena, že v podmínkách plně profesionální armády se nám tento krok zcela jistě vyplatí,“ uvedla Jaroslava Příbylová.

V závěru svého vystoupení přivítala iniciativu náčelníka Generálního štábu AČR pravidelně organizovat Den NGŠ AČR na UO Brno. Náměstkyně Příbylová věří, že se tato setkání stanou tradicí, neboť převážná většina dnešních posluchačů jsou budoucími vojenskými profesionály, kteří postupně převezmou zodpo-

(Pokračování na str. 5)

(Dokončení ze str. 4)

vědnost za další osud našich ozbrojených sil. Náměstkyně ministra obrany by také uvítala, kdyby tato setkání získala mezinárodní rozměr.

Na adresu dobré spolupráce Univerzity obrany s Jihomoravským krajem vystoupil hejtman JMK Ing. Stanislav Juránek. Přiznal se, že je poprvé přítomen na ceremonii, která má zároveň akademický a vojenský charakter. Rovněž ocenil pomoc české armády při řešení krizových situací na teritoriu kraje. „Nedovedu si vůbec představit, že bychom neměli armádu, která je schopna profesionálně zasáhnout a pomoci,“ prohlásil hejtman.

Podle primátora města Brna PhDr. Richarda Svobody brněnské vysoké školy, na kterých studuje přes 60 tisíc mladých lidí, vytvářejí tvář města. „Příchodem Univerzity obrany se vytvořil nekompletnější soubor studijních programů, který je studentům v Brně nabízen,“ konstatoval primátor Svoboda.

Za přítomné rektory VŠ blahopřál profesoru Rudolfu Urbanovi rektor JAMU v Brně prof. PhDr. Václav Cejpek, CSc. Ten rovněž profesoru Urbanovi tlumočil blahopřání předsedy České konference rektorů prof. Ing. Ivana Wilhelma, CSc.

ke jmenování rektorem Univerzity obrany. Profesor Cejpek mimo jiné považuje UO za plnohodnotného člena akademické obce brněnských vysokých škol.

Slavnostní zasedání bylo ukončeno podpisem brigádního generála Rudolfa

Urbana a čestných hostů do pamětní knihy UO a společným fotografováním. Inauguraci rektora - velitele UO v Besedním domě sledovalo přes sto třicet pozvaných příslušníků Univerzity obrany.

Pavel PAZDERA

Inaugurační projev rektora - velitele Univerzity obrany

*Vážená paní náměstkyně,
Magnificences, honorábiles, spektábiles,
páni generálové,
Vážení hosté, dámy a pánové,*

úvodem mého vystoupení si dovoluji krátké expozé o tom, co předcházelo tomu, než se začala psát nová dějinná kapitola vojenského vysokého školství – pod názvem Univerzita obrany.

Jednalo se o více než tříleté období intenzivních diskusí, analytických procesů a postupných dílčích rozhodnutí, které v konečném důsledku vedly k vytvoření a přijetí zákona č. 214, kterým se tři existující vysoké školy, a to Vysoká vojenská škola pozemního vojska ve Vyškově, Vojenská lékařská akademie Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové a Vojenská akademie v Brně k datu 30. 8. 2004 zrušily. Jenom pro ilustraci rozsahu transformace uvádím, že tento proces obnášel redukci osob ze stavu 2400 na konečných 973, které dosáhneme k 1. 9. 2006. Už tento fakt naznačuje, že to bylo nelehké období nejenom z hlediska zvládnání profesně odborných otázek spojených s garancemi akreditovaných studijních programů, plnění závazků vyplývajících z výzkumných záměrů, ale zejména z hlediska udržení akceptovatelných mezilidských vztahů tak, aby to nemělo dopady na rozsah a kvalitu zabezpečovaných procesů.

Mnozí členové akademické obce se těžko ztotožňovali s novou vizí, ale i novým zadáním, které zřizovatel v důsledku změněných zdrojových možností armády před systémem vojenského vysokého školství předložil. Managementy škol stály před těžkými rozhodnutími jak provést integraci a přitom neztratit know-how, dobré tradice a vztahy budované po desítky let.

Jsem realista a vím, že snížený zdro-

jevový rámec krytí potřeb škol při současném poklesu velikosti resortní zakázky neumožňoval samostatnost jejich zachování. V tržní ekonomice tento stav je řešitelný dvěma způsoby, a to buď vyhlášením postupného bankrotu anebo provedením fúze, za současného přizpůsobení se novým podmínkám.

Přijaté rozhodnutí k vytvoření UO proto považuji za správné a mám zato, že z tohoto místa a teď mohu poděkovat ministru obrany, náměstkyni ministra obrany pro personalistiku jako i náčelníkovi generálního štábu za akceptaci námi předložených konečných struktur Univerzity obrany.

Tato situace nám umožňuje koncentraci toho nejlepšího co máme a tím i šanci opětovně se v nové organizační struktuře zařadit do systému univerzitního vzdělávání v ČR a samozřejmě i do univerzitní rodiny vysokých škol v Brně. Taktéž s potěšením mohu konstatovat, že naše vztahy se samosprávou města i kraje, jako i akceptace Univerzity obrany ve veřejném životě regionu je na nadstandardní úrovni, za což si jménem univerzity dovoluji všem zainteresovaným složkám opětovně poděkovat. Přítomnost významných představitelů vysokých škol potvrzuje a současně deklaruje další možnost spolupráce na poli vzdělávání, vědy a výzkumu.

Paní náměstkyně,
dámy a pánové,
zákon o vzniku naší školy jednoznačně vymezuje jejím názvem „Univerzita obrany“ – její charakter a poslání. Dovolte mi, abych se zde na chvíli pozastavil, protože to, co nám tímto názvem bylo svěřeno, má dalekosáhlý dopad na to, jak nás společnost chce vnímat v systému aktivit a činností zkvalitňujících obranu tohoto státu.

Při zrodu zákona o naší škole bylo i na parlamentní úrovni několik diskusí o

tom, jaký název zvolit, zda užší – ryze vojenský, nebo obecnější vyjadřující širší a kvalitativně vyšší teoretické ambice než jenom řešení otázek vojenství v případě ozbrojeného konfliktu. Realita soudobého dění, vyjádřena ve vládou schváleném dokumentu Optimalizace bezpečnostního systému ČR, prezentuje konkrétní požadavky na UO ve vztahu k optimalizaci tohoto systému a je jistou reflexí deklarovaných představ o některých budoucích činnostech UO. V intencích toho, co jsem uvedl, chci zdůraznit, že se od UO očekává podstatně více než jenom její resortní vnitroarmádní působení. Zde chci podtrhnout, že věřím, že za podpory nejvyššího managementu resortu budeme schopni se v nových strukturách se ctí zhostit i s touto nově proklamovanou skutečností.

Koncepcí vzdělávání personálu resortu požaduje, aby vzdělání dosažené studiem na UO bylo srovnatelné s civilním univerzitním vzděláním a akceptovatelné v Evropské unii. Pro nás je to výzva, odrazem čehož je snaha o vytvoření dynamické a flexibilní vysokoškolské instituce schopné odpovídat na potřeby AČR a na požadavky kontinuálně se měnícího bezpečnostního prostředí. Naši snahou bude dále rozvíjet otevřenou vzdělávací instituci schopnou připravovat nejenom vojenské profesionály, ale i další odborníky působící ve sféře bezpečnosti a obrany státu jak v resortu obrany, tak i v jiných resortech, nebo i v nestátních organizacích. Tuto otevřenost hodláme deklarovat i možnostmi studia pro civilní studenty, studenty ze zahraničí, čímž hodláme přispět nejenom k posilování kvality lidského potenciálu v rámci bezpečnostního systému České republiky, ale i k posilování platformy Asociace obranného průmyslu pro další úspěšnější působení v zahraničí. Mám za to, že tímto přístupem potvrdíme

(Pokračování na str. 6)

Inaugurační projev rektora - velitele

(Dokončení ze str. 5)

i celospolečenský význam naší univerzity.

Dámy a pánové, často dostávám otázku, v čem je zvláštnost a přidaná hodnota Univerzity obrany v systému vzdělávání kromě toho, že její studenti chodí ve vojenských stejnokrojích. Myslím si, že teď je ta pravá chvíle odpovědět na tuto otázku. Můžeme mluvit minimálně o dvou rozhodujících oblastech, a to je oblast výchovy a oblast vědecké práce.

Uvodem k té první mohu konstatovat, že vojenská profese je profesí jako každá jiná, ovšem s tím rozdílem, že náš absolvent pracuje v prostředí, kde často bude rozhodovat o hodnotách nejvyšších, o hodnotách, kterými je samotný lidský život. Tento vztah v procesu přípravy studentů má tři dimenze. První znamená schopnost vytváření vztahu k sobě samotnému, druhý znamená vztahové relace k podřízeným, kteří musí splnit jejich rozhodnutí a třetí úroveň je ve vztahu k těm, kterým se pomáhá, anebo s kterými jsou v konfliktní situaci. To jsou atributy, ke kterým v rámci komplexní přípravy, s vysokou mírou individuální práce připravujeme na principech etiky, morálky a práva všeobecně i vojensko-odborně erudované absolventy tak, aby se v reálném životě stali chloubovou nejenom Univerzity obrany, ale i České republiky a celého národa. Chceme vychovat profesionály, kteří ctí a uznávají tradiční vojenské hodnoty jako jsou čest, hrdost, odvaha, spravedlnost a loajalita, nejenom v době, kdy jsou ve služebním poměru, ale jako osobnostní hodnoty ve svém životě. V tom spočívá zvláštnost a jedinečnost námi připravovaných a vzdělávaných vojenských profesionálů.

Samozřejmě neoddělitelnou součástí našich pedagogicko-vzdělávacích aktivit je i druhá oblast, a to rozvoj vědy a výzkumu jako i dalších tvůrčích činností s tím spojených. Stále více se setkáváme s rostoucí konkurencí, kde jediným kritériem selekce jsou výsledky a kvalita práce. Univerzita obrany bude muset právě těmito výsledky potvrdit svoji jedinečnost, jakož i schopnost produkce očekávaných výstupů v rámci bezpečnostního systému ČR. Za rozhodující bude nutné považovat posun od čistě teoretických výsledků bádání směrem k prakticky deklarovatelným výstupům, s uplatněním principu realizovatelnosti výsledků vědecko-výzkumné práce. Tímto směrem budou také provedena jednotlivá opatření zejména v oblasti vývoje kvality lidského potenciálu jako i příslušných evaluačních procesů UO.

Oblasti, které jsou zkoumány, mnohdy podléhají specifickým režimům práce a jsou verifikovatelné buď v modelovém anebo simulovaném prostředí a jsou konfrontovány s realitou skutečně existujících a probíhajících vojenských aktivit tak, aby bylo možné provést jistá zobecnění a nebo právě naopak stanovit velice specifický postup vojenské činnosti. V těchto souvislostech opět spatřujeme jedinečnost a nenahraditelnost vědecko-výzkumného potenciálu UO.

Vážená paní náměstkyně, dámy a pánové,

dnes svým vystoupením nechci nahradit osmistránkový text mého volebního programu ani několik desítek stran dlouhý dokument dlouhodobého záměru budoucího vývoje univerzity. Chtěl jsem a byl bych rád, kdyby jste mé vystoupení přijali jako momento obrovského úsilí a množství práce, které jsme všichni odpracovali,

abychom se dostali až ke dnešnímu dni, ke dnešní filosofii a chápání poslání UO v systému přípravy vojenského profesionála, a za to všem ještě jednou patří poděkování. UO tím, že se ve smyslu přijatých vnitrosortních normativů soustřeďuje na teoretickou platformu kultivace celého důstojnického sboru AČR, ale i občanských zaměstnanců, se stává vstupní branou vzdělanosti resortu. Vnímáme to jako obrovskou zodpovědnost nejenom za systém jako takový, ale zejména i za proces navazující odborné přípravy našich absolventů na Vojenské akademii ve Výchově.

Dámy a pánové, vážení hosté, doufám, že to, co se nám společně povedlo vybudovat, bude tou živou silou a hnací energií k tomu, abychom nově konstituovaný systém vzdělávání v resortu Ministerstva obrany uvedli s vysokou kvalitou do života. Já osobně bych byl velice potěšen, kdyby se pro příští období obsah pojmu pracovitost, vzájemná pomoc a důvěra staly integrujícími mosty mezi nově vytvořenými pracovišti, managementem univerzity, fakult, jejich zaměstnanci a studenty. K tomu všemu nám všem přeji do dalších let života univerzity hodně zdraví a osobní pohody.

Děkuji za pozornost.

Pracovní jednání na maďarské univerzitě

Ve dnech 28. až 30. září 2005 se zúčastnili zástupci Katedry ekonomie Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany prof. PhDr. Miroslav Krč, CSc. a Ing. Alojz Flachbart třídenního pracovního jednání na Univerzitě obrany Miklóše Zrínyiho v Budapešti.

Návštěva se nesla v duchu ryze pracovním a program byl nabitý od začátku až do konce. Cílem celé návštěvy bylo projednat podíl zapojení vědeckopedagogických pracovníků Univerzity obrany v Budapešti na konferenci UO, která se pořádala 7. listopadu 2005 v Brně, dále vědeckou spolupráci při řešení mezinárodního projektu Efektivnost v obranném sektoru, otázky publikací na UO v Budapešti a také jednání o struktuře a obsahu přípravy specialistů ekonomické služby v maďarské armádě. Diskutovalo se i o otázkách procesního plánování v armádě Maďarska a v AČR.

V závěru se obě strany dohodly na účasti zástupců Katedry ekonomie z Fakulty ekonomiky a managementu UO na konferenci v Budapešti v prosinci 2005, kde vystoupí prof. PhDr. Miroslav Krč, CSc. s přednáškou Zbrojní průmysl a jeho místo v hospodářské politice státu (německy) a Ing. Alojz Flachbart se vyjádří k problematice Ekonomického zabezpečení AČR před zavedením teritoriál-

ního způsobu financování a v současnosti (maďarsky).

V průběhu návštěvy jsme se zúčastnili několika velmi hodnotných přednášek, například na Velitelství logistiky maďarské armády o způsobu logistického plánování a zabezpečení, kterou přednesl plk. István Kulcsár, na Finanční sekci MO o organizaci finančního zabezpečení příslušníků armády Maďarska. Na Korvínově univerzitě na Katedře obranného hospodářství nás s přípravou studentů v tomto oboru seznámil zástupce vedoucího katedry plk. Dr. Sándor Mészáros. V rámci přednášky zástupce Státní obchodní komory Maďarska Dr. László Királye a prof. Dr. Zoltána Laknera z Národohospodářské fakulty Korvínovy univerzity jsme diskutovali k otázkám ekonomiky obranného plánování. V přednášce brig. gen. Dr. Josefa Bencsika jsme se na Sekci obranného plánování MO Maďarska dozvěděli zajímavosti o postupu v obranném plánování v maďarské armádě.

Mimo toho se projednala i problematika mezinárodního projektu k problema-

lice Efektivnosti v ozbrojených silách, kde odborníci ze společnosti pro vojenskou ekonomiku v Maďarsku podpořili tento projekt a vyjádřili zájem o větší podíl na řešení makroekonomických otázek majících vztah k ekonomické bezpečnosti. Maďarská strana projevila zájem o odborné konzultace v oblasti specifík přípravy ekonomických specialistů AČR. Zároveň maďarští kolegové přislíbili i spolupráci na zpracování mezinárodní monografie k vývoji vojensko-ekonomického myšlení.

Celý náš program i samotný pobyt byl velice dobře připraven zásluhou vedoucího Katedry finančního zabezpečení UO-MZ v Budapešti pplk. Dr. Arpáda Pohla a pracovníků katedry doc. Dr. Bély Jaszaye a por. Dr. Csorby Katalina. Celkově můžeme hodnotit tuto návštěvu za prospěšnou pro další naši práci nejen v podmínkách UO, ale i pro další rozvoj spolupráce na poli Visegrádské skupiny. Tato zahraniční cesta vytvořila předpoklady pro rozvoj vědecko-výzkumné činnosti včetně pedagogických aktivit. Poznatky, které byly doposud získány, zvláště v oblasti akvizice a procesního řízení, budou využity ve výuce na UO v Brně jak u magisterského, tak i doktorského studia. Cesta umožnila seznámit se s novými přístupy, ale také s problémy ve výše uváděných oblastech.

Ing. Alojz Flachbart, K-102

DODATEK K DIPLOMU a vzájemné uznávání vzdělání v zemích EU

Někdy je třeba trochu poodstoupit a podívat se na problém z větší dálky, abychom jej plně pochopili ve všech souvislostech. A pokud se vám k tomu ještě dostane fundovaného vysvětlení, nemůže být nic lepšího. Poodstoupil jsem opravdu daleko – až do Maastrichtu, kde se mi na třídním semináři, konaném ve dnech 24. až 27. října 2005 pod názvem „Vzájemné uznávání diplomů a nové direktivy“, dostalo opravdu fundovaného vysvětlení všech souvislostí týkajících se uznávání vzdělání v zemích EU.

Rád se s vámi se svými poznatky podělím, koneckonců mohou být pro vás (studenty UO) velice cenné, až se rozhodnete ukončit kariéru v českých ozbrojených silách a rozhodnete se pokračovat v kariéře v zahraničí, a to v některé zemi EU. Pak vězte, že jste plně vysokoškolsky kvalifikováni a záleží jen na vašem novém zaměstnavateli, zda shledá vaši kvalifikaci odpovídající úkolům, které byste pro něho měli plnit. A zde je právě jádro problému. Jestliže mu totiž předložíte diplom, že jste graduováni v tom a v tom studijním programu a oboru (záměrně neužívám žádný příklad, abych se někoho nedotkl), chudák si moc jasný obrázek neudělá. Nepomohou mu ani číselné kódy programu a oboru, které jsou jinak v České republice velice prospěšné, ne však už tolik v zahraničí. Zaměstnavatel by potřeboval vědět, ne jak se vámi vystudovaný obor jmenuje, ale co konkrétně jste studovali, a více zvědavý zaměstnavatel dokonce v jakém objemu.

No a právě zde nastoupí dodatek k diplomu. Ten totiž obsahuje všechny potřebné informace a navíc přiblíží i anglický název programu a oboru, kterým škola garantuje, že stručně vyjadřuje, co bylo náplní studia. A kredity uvedené u

jednotlivých předmětů vyjadřují relativní zátěž studenta těmito předměty v průběhu studia, zjednodušeně relativní podíl předmětů ve studijním plánu. Co víc si ještě přát. V tomto světle se dodatek k diplomu jeví opravdu jako významný dokument, který plně nahradí nostrifikaci diplomu, která měla za cíl prokázat, že vámi vystudovaný studijní obor odpovídá poměrně přesně některému oboru v té zemi, ve které se o práci ucházíte. Často se ale stává – a to znají na katedrách velice dobře – že diplom předkládaný k nostrifikaci neodpovídá žádnému oboru, který se u nás studuje. A vzhledem k pokračujícímu rozmachu vědy a s ním spojené možnosti uspořádat studentům předávané poznatky do stále většího množství studijních oborů se jeví možnost, že dvě školy, navíc v různých státech, zvolí aspoň zhruba stejné uspořádání předmětů do studijních plánů, stále méně a méně pravděpodobně.

Potenciální zaměstnavatel tak může na základě seznamu absolvovaných předmětů a jejich rozsahu zvážit, zda jimi vytvořená odbornost je pro něho využitelná. Evropská unie mu tak vlastně značně usnadňuje situaci. Dosud měl k dispozici pro rozhodování pouze diplom a musel se spolehnout na studentem nějak doložený obsah studia.

Byl-li by ale znalý evropského práva, tak by nikdy neřekl, že vás nepřijímá, protože váš diplom je pro něho nesrozumitelný. Porušil by totiž článek 12 Smlouvy EU, podle něhož je „jakákoliv diskriminace na základě národnosti zakázána“ (mysleny jsou národnosti členských států EU). Znáte však ale jistě z praxe, jak se takové případy někdy řeší. Najde se jiný, právně přijatelný důvod, proč právě vy nemůžete kýžené místo zastávat ...

Ale dost spekulací, co by kdyby. Dodatek k diplomu je na světě a rozhodně by vám na startu vaší druhé kariéry měl dodat ten pravý vítr do plachet.

A až tedy na promoci v modrých či červených deskách obdržíte kromě diplomu a vysvědčení o státní závěrečné zkoušce také česko-anglický dodatek k diplomu, dobře jej uschovejte. Je to vaše vstupenka na evropský trh práce.

Náčelník studijního oddělení
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Nový zástupce univerzity ve FEANI

Členem mezinárodní inženýrské asociace FEANI, která sdružuje inženýry technických oborů celé Evropy, se stala Vojenská akademie již v roce 1996. Tehdy byly do registru FEANI zapsány její obě technické fakulty (Fakulta letectva a PVO až o rok později). VA se tak začlenila společně se všemi ostatními technickými vysokými školami v ČR do rodiny celoevropského sdružení zastřešujícího národní společnosti sdružující inženýrské organizace a hájícího zájmy zhruba dvou milionů pracovníků inženýrských profesí.

Národním orgánem na území jednotlivých států je národní výbor FEANI, který koordinuje výměnu zkušeností s postupy uplatňovanými v členských státech při zvyšování kvalifikace inženýrů a zabezpečování jejich kariérního růstu. Pro záležitosti týkající se akreditace vysokých škol a uznávání profesní kvalifikace má zřízení tzv. Českou monitorovací komisi FEANI, jejímiž členy jsou zástupci společností – členů ČNV FEANI, představitelé průmyslu, vládních a veřejných institucí, vědecko-výzkumných organizací a rektory jmenovaní zástupci českých technických vysokých škol.

Vzhledem k tomu, že po vzniku Univerzity obrany se členství ve FEANI stalo fakultní záležitostí (týká se pouze její technické fakulty – FVT), jmenoval rektor UO s účinností od 1. prosince 2005 členem ČMK FEANI proděkan pro studijní a pedagogickou činnost FVT plpk. doc. Ing. Miloše Andřelho, CSc.

Fakultu čeká zřejmě již v nadcházejícím roce velký úkol: obhájit akreditaci svého studijního programu před komisí FEANI. Věříme, že budou úspěšní jako při předchozí akreditaci a že prokáží, že do rodiny evropských inženýrů skutečně patří.

Pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Egypt'ané mají zájem spolupracovat

V polovině listopadu pobývala na Univerzitě obrany početná delegace z Vojenské technické školy (MTC) v Káhiře. Delegaci tři představitelů vedení MTC a dvanácti studentů vedl ředitel školy generálmajor Abd El Rahman Hanafy Ali El Bardawilly (na snímku první zleva). Egypt'ané se podrobně seznámili se zaměřením a obsahem výuky a vědecké práce na Fakultě vojenských technologií, Fakultě vojenského zdravotnictví a Ústavu ochrany proti zbráním hromadného ničení. Na FVT absolvovali prohlídky většiny kateder. Vzhledem k zaměření MTC v Káhiře představitelé egyptské školy projevili konkrétní zájem o spolupráci s UO v oblasti vzdělávání studentů technických oborů. Pokud dojde k uzavření ministerských dohod mezi EAR a ČR, mohli by na naší škole po několikaleté přestávce opět studovat egyptští důstojníci.

– red –

Konference New Challenges in the Field of Military Science

Ve dnech 17. až 19. října 2005 se uskutečnil již třetí ročník konference *New Challenges in the Field of Military Science* na Zrínyi Miklos National Defence University v Budapešti. Účastnilo se jí více jak dvacet příslušníků Univerzity obrany. Kromě zástupců z pořádající země zde vystoupili i přednášející ze Slovenska, Rumunska a Bulharska.

První den jsme byli ubytováni na studentských kolejích a zúčastnili se slavnostní večeře na uvítanou. Není bez zajímavosti, že vstup do většiny budov, včetně ubytovací, je na magnetickou kartu. Ta stejná karta je pak používána i pro vstup do objektu, na parkoviště, pro stravování apod.

Druhý den ráno jsme se přesunuli na půdu Bolyai János Military Technical Faculty, kde proběhlo zahájení celé konference. Témata jednotlivých příspěvků byla různá – jazyková příprava, příčiny dopravních špiček, modelování povětrnostních podmínek, modelování bitev – avšak jedno měly společné: využití získaných znalostí v armádě. Za zmínku stojí i vystoupení podplukovníka Akose Poroszlaiho, který zde popsal novou strukturu vzdělávání na vojenských technických školách v Maďarsku. Po vyslechnutí přednášek jsme byli odměněni zajímavou ukázkou vyhledávání výbušnin pomocí psů. Odpoledne bylo vyhrazené na kulturní část konference. V milé společnosti profesionální průvodkyně nám byla představena Budapešť. Večer byl zakončen ukázkou maďarské tradiční kuchyně, samozřejmě k radosti všech přítomných, i s ochutnávkou.

Významnou částí konference byla práce v sekcích, které byl věnován třetí den. Rozsah sekcí byl opravdu široký a jistě každý si zde našel svoji oblast zájmu. Posuďte sami: sekce věnovaná vojenské policii, automobilní výzbroji a materiálům, komunikaci a radarovým systémům, vzdělávání, informačním technologiím, logistice a ženijní oblasti. Nelze nezmínit, že tři z příslušníků naší univerzity předsedali sekcím, což je při celkovém počtu sedmi sekcí velký úspěch. Při obědě se pokračovalo v diskuzích započatých během přednášek a vyměňovaly se poslední poznatky a zkušenosti z jednotlivých oborů. Poté již zbyl pouze čas na výměnu kontaktů a slibů vzájemné spolupráce. To se vzhledem k ohlasu na jednotlivé příspěvky určitě vyplní.

Celá konference byla výborně připravena. Maďarští kolegové si zaslouží pochvalu nejen za logistickou podporu, dodržování programu, příjemnou atmosféru, ale hlavně za odbornou část této konference a za přínos, který si určitě každý účastník odnesl.

Po tomto kladném, ale oprávněném hodnocení celé konference si jako žena neodpustím jednu připomínku. Budova, kde jsme bydleli spolu se studenty obou pohlaví, měla devět pater. Toalety pro ženy byly pouze v jednom, a to devátém patře. Ano, napadá vás správně, byla jsem spolu s ostatními účastnicemi ubytována v přízemí. Některé problémy jsou podobné ve všech armádách. Ale to už je jen úsměvná tečka na závěr.

Por. Ing. Klára Cibulová, K-203

0 nákladech a výkonech v podmínkách AČR

V pondělí 7. listopadu 2005 proběhla na půdě Univerzity obrany konference s mezinárodní účastí s názvem *Teoretická a metodologická východiska odpovědnosti za náklady a výkony v podmínkách ozbrojených sil* pořádaná Katedrou ekonomie Fakulty ekonomiky a managementu UO. Jednání konference se zúčastnilo celkem

49 odborníků, z toho bylo 24 pedagogů, 10 hostů a 15 studentů Univerzity obrany. Mezi účastníky konference nechyběli zástupci praxe resortu a v neposlední řadě pak zahraniční hosté ze Slovenska.

Konference se po úvodním vymezení teoretických předpokladů a metodologických přístupů ke sledování nákladů a

výkonů zaměřila na konkrétnější aspekty této stále vysoce aktuální problematiky. Velmi přínosný byl příspěvek představitelů Velitelství společných sil AČR prezentující pilotní projekt sledování a vyhodnocování nákladů, stejně jako přednesení aktuální situace a stanovisek z pohledu Ministerstva obrany ČR.

Mezi dalšími vystupujícími nechyběli pedagogičtí pracovníci Univerzity obrany ani představitelé dalších vysokých škol. Prostor dostali i studenti Univerzity obrany. Podnětné příspěvky vystupujících účastníků konference byly doplněny řízenou i následně neformální diskuzí v jednotlivých řešených tématech.

Konference naplnila stanovený cíl – umožnila setkání odborníků Univerzity obrany s pracovníky praxe resortu obrany i zástupci jiných vzdělávacích institucí. Příspěvky přednesené v rámci konference i ty, na něž se vzhledem k omezenému času nedostalo, budou odborně veřejnosti k dispozici v připravovaném sborníku.

Závěr konference byl podtržen příslibem organizátorů uspořádat navazující akci na přelomu listopadu a prosince příštího roku.

Mjr. Ing. Vladan Holcner, Ph.D., K-102

Přední odborníci v očkování v Hradci

Fakulta vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové pořádala ve dnech 26. a 27. 10. 2005 Hradecké vakcinologické dny. Konference probíhala v Amber Hotelu Černigov pod záštitou hlavního hygienika ČR MUDr. Michaela Víta, Ph.D.

Konferenci se zúčastnilo celkem 350 odborníků z Čech, ale i ze Slovenské republiky, napříč širokým spektrem odborností od epidemiologů, přes infektology, praktické lékaře, vojenské lékaře, pediatry až k lékařům zdravotních ústavů a vakcinačních center jednotlivých krajů. Během konference odeznělo celkem 16 přednášek v podobě vyžádaných přednášek pozvanými přednášejícími.

Účastníci tak měli možnost si vyslechnout informace o tom, jaká je současná situace v očkování proti klíšťové encefalitidě (prof. Havlík), jaké jsou možnosti meningokokových a hemofilových očkovacích látek (Dr. Křížová), jaký je přístup

k očkování proti pravým neštovicím v souvislosti s možným bioteroristickým útokem (doc. Prymula), jaké jsou novinky v dětském očkování (Dr. Cabrnchová) a jaké komplikace po očkování mohou nastat (Dr. Škovránková), jaká je budoucnost očkování proti planým neštovicím v ČR (doc. Marešová).

Se zájmem si účastníci konference také vyslechli poslední poznatky v očkování proti infekčním žloutenkám typu A a B (Dr. Chlíbek) a jaké jsou rizika šíření infekčních žloutenek typu C a E (prof. Šplího). Na konferenci zazněly také přednášky k nově vyvíjeným očkovacím látkám proti zhubným nádorům (Dr. Kyněl) a průjmovým onemocněním (doc. Pazdiora). Také k přednáškám týkajícím se lidské, ptačí chřipky a možné chřipkové pandemie (Dr. Polanecký, Dr. Kyněl) se rozproudila velice živá diskuse. Velice vítaná byla i přednáška k očkování proti možným původcům vyvolávajícím záněty středního ucha a k očkování proti TBC (doc. Prymula). Součástí odborného programu byla také bohatá posterová sekce.

V druhém dni konference vystoupil

významný host – prezident Polské vakcinologické společnosti, který účastníky seznámil s orientací a činností této polské odborné společnosti. Zároveň byl organizátory konference předložen návrh na založení České vakcinologické společnosti, která by sdružovala osoby se zájmem o rozvoj vakcinologie v ČR a byly distribuovány předběžné přihlášky do této společnosti. Na základě zájmu odborné veřejnosti bude rozhodnuto o založení či nezařízení této společnosti.

Konference přinesla celou řadu podnětných názorů k budoucnosti očkování nejen v ČR, ale i v Armádě ČR. Fakulta vojenského zdravotnictví svou aktivitou tak umožnila setkání odborníků zabývajících se očkováním dětí i dospělých a významně přispěla k přenesení nejnovějších poznatků v očkování mezi širokou odbornou veřejností. Pokud by se podařilo založit novou odbornou společností České lékařské společnosti, byl by to další kladný počin vojenských lékařů vedoucí k vylepšení jména a postavení vojenské zdravotnické služby v očích široké veřejnosti. O tom, že se jedná o vykročení správným směrem, svědčí velký zájem o konferenci, kdy sál byl zaplněn do posledního místa po celé dva dny konání konference. Ocenění se dostalo i plk. v.v. prof. Šplího, který byl na konferenci oceněn předáním čestného členství v odborné lékařské společnosti pro epidemiologii, mikrobiologii a imunologii ČLS JEP.

Konferenci lze hodnotit jako ojedinělou a první svého druhu a zaměřenou v ČR, která neměla dosud v našich podmínkách obdoby. Organizátoři tímto položili základ tradice do budoucna a přislíbili pravidelnosti opakování konference jednou za 2 roky.

Velké poděkování patří zejména členům vědeckého a organizačního výboru konference (plk. MUDr. Roman Chlíbek, Ph.D., plk. doc. MUDr. Roman Prymula, CSc., Ph.D., prof. MUDr. Miroslav Šplího, DrSc.) a všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu této významné akce.

– rch –

CELOSTÁTNÍ PORADA VYSOKOŠKOLSKÝCH KNIHOVEN

Knihovničtí knihovny vědecko-informačního oddělení UO se zúčastnili ve dnech 9. a 10. listopadu 2005 již dvanáctého ročníku celostátní poradě vysokoškolských knihoven, která byla pořádána Asociací knihoven vysokých škol ČR ve spolupráci se Studijním a informačním centrem České zemědělské univerzity v Praze. Účastníci jednání nejprve pozdravili prof. Ing. Jan Hron, DrSc., rektor hostitelské VŠ a Ing. Daniel Novák, CSc., ředitel Studijního a informačního centra (SIC).

Poradu zahájila předsedkyně Asociace PhDr. Barbora Ramajzlová z ČVUT, která seznámila zúčastněné s činností AKVŠ a s prací jejich komisí. V kongresovém sále byly zastoupeni představitelé všech českých vysokých škol a univerzit, i zástupkyně ze Slovenské asociace knihovníků (UK Bratislava), která hovořila o činnosti slovenské asociace a navázání spolupráce s dalšími VŠ knihovnami v mezinárodním měřítku.

Další z mnoha přednášek byla věnována legislativě, tzn. co přinese novela autorského zákona, novela zákona o vysokých školách a licenční politika z hle-

diska zpřístupňování elektronických informačních zdrojů a vysokoškolských kvalifikačních prací.

Neméně důležitým tématem bylo téma postavení knihovny ve vzdělávacím procesu VŠ, spolupráce knihovníků s fakultami a katedrami a informační gramotnost uživatelů knihoven, byla zde prezentována činnost komise IVIG, která předložila návrh koncepce na větší podporu informačního vzdělávání online.

Dalším zajímavým příspěvkem byla zpráva Komise pro e-zpřístupňování vysokoškolských kvalifikačních prací. Cílem komise je vypracovat návrh pro proces

sběru dat z lokálních systémů do „národního registru e-VŠKP“. Přednášky byly doplňovány praktickými zkušenostmi účastníků v diskusi.

V prostorách SIC se prezentovali sponzoři, kteří nabídli své produkty z oblastí automatizovaných knihovnických systémů, informačních zdrojů, jak tištěných, tak i elektronických. Pokud by vás zajímali podrobnější informace o této celostátní poradě knihoven VŠ, najdete je na adrese: www.sic.czu.cz/index.php?prezentace.

A jaké dojmy z této poradě máme: Když bychom mohli porovnávat nás s ostatními vysokoškolskými knihovnami, trochu za nimi pokulháváme. Knihovní fond a rozsah našich služeb uživatelům je na dobré úrovni, ale horší je to s technickým a interiérovým vybavením knihoven UO a s jejich soustředěností do jednoho centra.

Blanka Pazderová, VIOd

GRIM CAMPAIGNER 2005

Ve dnech 17. až 21. října 2005 se devět příslušníků Fakulty ekonomiky a managementu a tři příslušníci Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany zúčastnili velitelsko-štabního cvičení 13. dělostřelecké brigády s částečným vyvedením vojsk s názvem „GRIM CAMPAIGNER 2005“. Na vyžádání Velitelství Společných sil ACR v Olomouci působili příslušníci Univerzity obrany na tomto cvičení v různých funkcích v řídicím štábu a rozhodčí službě. Řídicím cvičení byl brig. gen. Ing. Ján Gurník.

Cvičení, kterého se účastnilo 1500 vojáků s téměř 500 kusy techniky, se konalo na téma „Brigádní úkolové uskupení v sestavě mezinárodního úkolového uskupení v operaci k udržení míru“ ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá. VŠC probíhalo pod taktickým námětem, kterým byly stanoveny fiktivní názvy států podílejících se na konfliktu – SORBONIE, KOSLAND, MADEMIE a ACHNABIE. Cílem bylo sladění činnosti štábu brigádního úkolového uskupení, zdokonalení jeho příslušníků v nepřetržitém řízení vojsk v období přípravy a v průběhu mírové operace k udržení míru. Cvičení bylo součástí finální fáze přípravy štábu 13. db a vojsk do zahraniční mise KFOR v Kosovu.

V průběhu cvičení byla realizována řada opatření souvisejících s demonstrací bojových i nebojových schopností jednotek společných sil v operaci na vynucení míru, včetně demonstrace síly – závěrečné fáze cvičení dne 20. 11. 2005 v prostoru Velká Střelná.

V přípravném období cvičení bylo provedeno zplánování operačního úkolu k operaci „STRONG HOLD“ (mírová operace k udržení míru) a k operaci „STRONG RAID“ (operace k demonstraci síly) a vytvoření úkolového uskupení „TF RAID“ ze sil a prostředků 7. mb, zejména 71. mpr. Dále bylo provedeno zaujetí východního prostoru cvičícími vojsky.

V I. období cvičení – „Zasazení“ byla provedena pořadová prohlídka účastníků se vojsk, byly vydány rozkazy a bojová nařízení, byly organizovány a prováděny „FRAMEWORK OPERATIONS“ a příprava uskupení „TF RAID“ k plnění úkolů.

Ve II. období cvičení – operace „STRONG HOLD“ bylo provedeno zablokování prostoru odpovědnosti, vybudování zátarasů v prostoru, procvičování poskytování první pomoci a evakuace raněných (CASEVAC) za účasti vzdušných sil.

Ve III. období cvičení – operace „STRONG RAID“ byla provedena demonstrace síly KFOR v prostoru činnosti MNB(C), operace k vynucení míru za použití úkolového uskupení „TF RAID“ a provedení ukázkových bojových střelb jednotek pozemních sil, jednotek podpory a vzdušných sil. Dále byly organizovány následně prohledávací operace objektů (FOLLOW-UP SEARCH OPERATION) a prostorové prohledávací operace (AREA SEARCH OP), doprovody a ochrana konvoje.

Vyvrcholení cvičení dne 20. 11. 2005 na Velké Střelné (demonstrace síly TF RAID – taktické cvičení s bojovou střelbou) bylo velkolepé. Taktický manévr spojený s bojovou střelbou demonstrovaly vzdušné síly, včetně zasazení letounů JAS 39 GRIPEN, dělostřelectvo provedlo několik palebných přepadů minomety, samohybnými houfnicemi i raketomety, zasazena byla mechanizovaná a tanková rota a řada dalších sil a prostředků. Tato fáze cvičení byla ukázkou pro řadu významných politických i vojenských představitelů. Zúčastnili se jí i další příslušníci Univerzity obrany, pro něž byl na tento den přistaven autobus k přepravě na cvičení. Ukázkou se zúčastnili např. posluchači kurzu GŠ na UOTS i všichni studenti 3. ročníku mechanizovaného a průzkumného studijního modulu FEM.

Domnívám se, že příslušníci Univerzity obrany splnili úkoly související s jejich zařazením na funkce v průběhu cvičení velmi zodpovědně a kvalitně. Svědčí o tom i slova uznání řídicího cvičení při vyhodnocení cvičení bezprostředně po jeho skončení dne 21. 11. 2005. Účast na cvičení je jednoznačným přínosem pro další teoretické rozpracování teorie taktiky a zapracování získaných poznatků do procesu přípravy studentů – mladých velitelů jednotek. Vyžádání příslušníků UO k účasti na tomto cvičení je signálem, že na škole jsou odborníci, kteří jsou u vojsk žádaní a současně je i závazkem, aby tomu tak bylo i v budoucnu.

Pplk. Zdeněk FLASAR
(jeden z účastníků cvičení)

Už je to rok

Takřka před rokem byl zvolen nový závodní výbor odborové organizace na Univerzitě obrany pro pracoviště v Brně a myslím, že nastal čas pomalu bilancovat.

První dny a kroky byly hektické. Necelé čtyři dny po zvolení ZV se konal IV. sjezd ČMOSA, jehož jsme největší základní organizací, kde naši delegáti nikoho neznali a nikdo neznal je. V ovzduší se jen vznášely otázky: „Co se stalo? Proč nový předseda? Jak bude dále pracovat největší organizace v rozpočtové sféře? A podobně. Odpovídali jsme opatrně, ale pravdivě. Věřím, že došlo k uklidnění a k navázání kvalitní spolupráce s pracovníky kanceláře ÚV ČMOSA.

V měsících březnu až květnu probíhala jednání o sestavení kolektivní smlouvy mezi odbory a vedením školy, která byla završena 6. 5. 2005 jejím podepsáním. Kolektivní smlouva určuje základní pracovní právní, sociální a další podmínky práce občanských zaměstnanců UO na pracovištích dislokováných v Brně. Je sepsaná až do konce roku 2006 mimo jiné s cílem, aby zachovala výši odstupného pro občanské zaměstnance ještě i v roce 2006, kdy proběhne další část zásadní reorganizace školy.

Po sjezdu přišlo období, kdy se na UO chystaly velké organizační změny, které se velmi citelně dotkly nejen našich členů, nýbrž i všech občanských zaměstnanců. Přípravovala se a později i realizovala změna v systému zabezpečení stravování zaměstnanců školy. ZV monitoroval stávající situaci a po vyhlášení výsledků výběrového řízení se spojil s majitelem vybrané firmy, aby sjednal takové podmínky, které budou mít co nejméně sociální dopady na zaměstnance kuchyní. Pan Ing. Zdeněk Urbánek našim zájmům rozuměl a v co největší možné šíři je i realizoval. Převedením pracovníků kuchyní pod firmu Zlatá hvězda však došlo k oslabení členské základny a v jejím důsledku i ke snížení příjmové položky do pokladny ZO.

Druhé, ale o nic menší, „zemětřesení“ se připravovalo na Fakultě vojenských technologií, která procházela celkovou reorganizací. ZV i v tomto případě vstoupil do jednání s managementem fakulty s cílem, aby průběh výběrových řízení byl plně v souladu s legislativními normami, byl jasný a transparentní.

Průběhu výběrových řízení na FVT se dostalo značné pozornosti. Konkrétně šlo o provedení výběrových řízení na katedře jazyků a katedře tělesné výchovy. Vedení školy byly postoupeny k prošetření stížnosti jak konkrétních stěžovatelů, tak i anonymní, adresované NMO-P a Inspekci MO, které směřovaly proti vedení FVT. Pan rektor vytvořil vyšetřující komisi, jejímž členem byla i předsedkyně ZV. Komise sice pracovala v určité časové tísní a v době dovolených, přesto si dovolují tvrdit, že její práce byla korektní. Ze závěrů komise mimo jiné vyplynulo i doporučení k přepracování Řádu výběrového řízení UO tak, aby neumožňoval korupční jednání.

Naplnění závěrů komise nezůstalo pouze na papíře. ZV se nadále zajímá o tvorbu nového návrhu Řádu výběrového řízení UO a věří, že pan rektor předloží

(Pokračování na str. 11)

(Dokončení ze str. 10)

senátu ke schválení ten z návrhů, který tuto filosofii bude lépe splňovat.

Nejen na FVT probíhala výběrová řízení, ale i na Fakultě ekonomiky a managementu. Fakultní výbor s paní předsedkyní Taušovou vstoupil do jednání s děkanem Příkrým, zejména v otázce pracovních smluv na dobu neurčitou a po vyjasnění stanovisek došlo ke vzájemné shodě.

K největší události pro školu a její zaměstnance však došlo v červnu v Hradci Králové. Do čela Univerzity obrany byl zvolen nový rektor brig. gen. prof. Ing. Rudolf Urban, CSc. a pro závodní výbor nastala nová práce. Bylo zapotřebí navázat na přešlou úspěšnou spolupráci odborů s vedením školy, ale v nových podmínkách. Jednání, která k tomu byla uskutečněna, byla konstruktivní a nejen pan rektor, nýbrž i pan prorektor plukovník Příkrýl požadavkům odborů rozuměli a převedli je do života školy.

Možná někoho napadne, po přečtení přešlých řádků, jak vše jde snadno a hladce. Může to být ale klam. Centrum odborové práce na škole spočívá v tom, aby závodní výbor hájil oprávněné zájmy nejen svých členů, nýbrž i všech ostatních zaměstnanců. V poslední době je ale často zpochybňována reprezentativnost odborů v oblasti vyjednávání. Někteří zaměstnavatelé požadují, aby teprve při 51 % organizovanosti mohly odbory vystupovat jménem zaměstnanců. Podíváme-li se na naši členskou základnu, tak by pan rektor, při akceptování tohoto požadavku, s námi nemusel vůbec jednat. Je to pocho-pitelně mylné a nesprávné. V zemích „staré Evropy“ mají odbory kolem 11 % členů, ale mnohem více pravomocí než u nás. V otázce reprezentativnosti bychom se mohli dostat až k absurditě, proč nikdo nezpochybňuje reprezentativnost senátu, který zvolilo 28,9 % voličů a má mnohem větší pravomocí než odbory.

Závodní výbor se ve své činnosti snaží, aby vždy na jednání přicházel profesionálně připraven. Z těchto důvodů kooptoval do svých řad i dva nové členy. Naši kvalifikací budou argumenty a ne „bafuňářství“.

Kromě všech těchto aktivit se snaží i o náplň volného času svých členů. ZV pořádá sportovní, turistické a kulturní akce, které organizátory stály a stojí hodně jejich volného času. Odměnou pro ně je (a bylo tomu tak doposud vždy) spokojenost účastníků.

Máte o nás přehled, víte, kdo jsme a kde nás najdete? Právě před pár dny se uskutečnila v Praze demonstrace za podporu přijetí nového kodexu práce, který je slabikářem každého odborového pracovníka. Jak vše dopadlo, měli mimo jiné ve svých rukou i naši odboraři. Pamatujte jen, že platí léty ověřená praxe: **Odbory mají takovou sílu, jaká je jejich členská základna.**

Šárka Sobotková,
předsedkyně ZV ČMOSA na UO

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Ve čtvrtek 8. prosince 2005 zvou Fakulta ekonomiky a managementu a Fakulta vojenských technologií zájemce o studium na Den otevřených dveří. Zahájení informačního dne je na obou fakultách v 10 a ve 13 hodin v kasárnách Šumavská.

O studium na UO je zájem

Všichni ti, kteří uvažují o studiu na vysokých školách, měli 1. až 4. listopadu na brněnském výstavišti skvělou možnost začít si vybírat z široké nabídky oborů pro příští akademický rok. Konal se tam XII. ročník Evropského veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus 2005. Mezi více než stovkou vystavovatelů z univerzit, vysokých škol a dalších vzdělávacích institucí z tuzemska i zahraničí se veletrhu aktivně zúčastnila také Univerzita obrany. Ta pro akademický rok 2006/2007 nabízí absolventům středních škol vysokoškolské studium v 15 oborech.

S ranním otevřením bran veletrhu byla expozice Univerzity obrany, se kterou letos sousedily stánky Policejní akademie a Univerzity Karlovy, v neustálém obležení. Pracovníci studijních skupin jednotlivých fakult UO, studenti a pedagogové zodpovídali stovky dotazů uchazečů o studium. Zájem se soustřeďoval na tradičně preferované studijní obory. Ve vojenském managementu na modul velitel průzkumných jednotek, dále na obory ekonomika obrany státu, letový provoz, komunikační a informační systémy, zbraně a munice či vojenské všeobecné lékařství. Odhadem lze uvést, že do expozice UO v pavilonu G2 zavítalo za účelem získání podrobnějších informací na tři tisíce mladých lidí, výchovných poradců a ostatních pedagogických odborníků.

Zájem byl také o naše dvě přednášky pro návštěvníky veletrhu, které provedli prorektor pro vědeckou činnost UO mj. doc. MUDr. Jan Österreicher, Ph.D., prorektor pro vnější vztahy UO plk. gšt. Ing. Miloslav Vácha, proděkan pro vnější vztahy a rozvoj FEM PhDr. Jana Kozílková, CSc., proděkan pro studijní a pedagogickou činnost FVT pplk. doc. Ing. Miloš Andrlé, CSc. a vedoucí studijní skupiny FEM Ing. Lenka Jaklová.

Potenciální uchazeči o studium na UO si prohlédli aktualizované informace na internetových stránkách školy (www.unob.cz) a připravené informační materiály z expozice jen mizely. Návštěvníci si například odnesli 4000 brožur o studiu na UO. Naši informátoři byli pořád v permanenci a hloučky kolem nich dychtivě sledovaly povídání o tom, co vše je nutné udělat, aby se člověk na školu dostal, co je obsahem přijímacího řízení, jak probíhá studium a vojenská příprava, jaké je uplatnění absolventů po skončení školy a plno dalších detailů.

„Líbí se mi, že nám tady o škole povídají studenti, mohou nám nejlíp říct, jak

to probíhá a co nás vlastně čeká,“ podělila se s námi Hana Vaňurová z Brna. Petra Vejrostu od malička přitahuje profesionální služba v armádě a jak říká: „Chtěl bych vystudovat nějaký obor leteckého zaměření a působit u letectva české armády.“ Šárka Pospíšilová z Českých Budějovic rozhodnutá zatím není a jen sbírá informace. „Zajímám se o výpočetní techniku a u vás mě zaujal obor komunikační a informační systémy. Možná si na něj podám přihlášku, ale zkusím více škol,“ prozradila Šárka.

Značný zájem již první den ukázal, že letošní ročník jistě překoná loňský rekord 29 160 návštěvníků. Jak na slavnostním zahájení veletrhu Gaudeamus zdůraznil rektor VUT v Brně prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., veliký zájem o vysokoškolské vzdělání ukazuje, že se terciální vzdělání stává v současné informační společnosti nezbytnou podmínkou jejího dalšího rozvoje. Podle statistiky pořadatelů za čtyři dny veletrhu Gaudeamus 2005 navštívilo 29 460 lidí. Každý návštěvník obdržel tištěný katalog veletrhu a CD ROM s prezentacemi vystavujících škol v cenné vstupném.

Na veletrhu vzdělávání vystavovalo 57 univerzit, vysokých škol nebo samostatných fakult, 13 vyšších odborných škol, 32 jiných vzdělávacích institucí a nadací a 11 zahraničních vystavovatelů (Velká Británie, Holandsko, Německo, Slovensko, Rakousko, Rusko a Španělsko). Účast Univerzity obrany na veletrhu Gaudeamus 2005 byla zabezpečena oddělením vnějších vztahů UO ve spolupráci s Agenturou pro nábor a profesionalizaci ozbrojených sil. Kvalitní prezentaci fakult připravili vedoucí studijních skupin Ing. Lenka Jaklová (FEM) a pplk. Ing. Viktor Hanáček (FVT) a vedoucí oddělení výuky, vědy a zahraničních aktivit FVZ pplk. Dr. Peter Pušík.

Pavel Pazdera

Přrap. J. Kudličková předává „balíček“ slovních informací skupince zájemců

Studenti UO besedovali s veterány

Den veteránů je pro nás příležitostí si připomenout československé vlastence, kteří ve dvou světových válkách nezištně a bez váhání nasazovali životy za svobodu své vlasti, za obnovení státní suverenity. Možnost setkat se s těmito lidmi v tento významný den mělo na sto padesát studentů Univerzity obrany v klubovém zařízení školy.

O tom, co se dělo v letech 2. světové války, a o své bojové cestě nejprve vyprávěli plukovníci ve výslužbě Vladimír Fros a Alexander Záslocký. Oba se narodili v rodině volynských Čechů a za války byli příslušníky 1. československého armádního sboru v SSSR, plk. Fros byl nejprve dělostřelcem a poté stíhacím pilotem a plk. Záslocký tankistou.

Vladimír Fros jako devatenáctiletý vstoupil se svým bratrem a dalšími volynskými krajany do 1. čs. samostatné brigády v bývalém Sovětském svazu. Bojů se zúčastnil jako dělostřelecký pátrač-početář u 1. dělostřeleckého oddílu na západní Ukrajině. Vždy ho přitahovalo létání a když se začala formovat naše letecká jednotka, neváhal a přihlásil se. V létě roku 1944 byl v hodnosti četaře konečně odeslán do vojenského leteckého učiliště v Telavi v Gruzii. Před odesláním do učiliště ovšem prožil zajímavou epizodu s brigádním generálem Helioldem Pikou, náčelníkem čs. vojenské mise v SSSR. Nastoupené skupině adeptů leteckého učiliště generál Pika tehdy oznámil: „Pánové, z leteckého učiliště nebude nic. Potřebujeme vás u paradesantní brigády!“ Četař Fros vystoupil z řady a protestoval, že se přihlásil do letectva. Několik dalších se k němu připojilo. Generál to sice neváhal označit za vzpuru a také ostatní adepti Frosovi jeho přímocharost ve strachu vytknuli. Ale nakonec šli všichni do učiliště. Po jeho ukončení byl Vladimír Fros zařazen jako stíhač 1. čs. smíšené letecké divize a s ní se vrátil v roce 1945 do nové vlasti, vlasti svých předků. Po válce absolvoval Vojenskou leteckou akademii v Hradci Králové, sloužil u 7. stíhacího pluku v Brně a byl mezi prvními piloty, kteří v Československu létali na letounech MiG-15.

Alexander Záslocký působil za války u tankového praporu 1. čs. samostatné brigády v SSSR. Na besedě zavzpomínal na počátek výstavby praporu a z jakých skupin se rekrutovali příslušníci této jednotky. Přiblížil boje československých tankistů o Kyjev a při osvobození jižní části Polska. Při svém vyprávění se nejvíce soustředil na Ostravskou operaci, kde se naši tankisté vyznamenali. U Ostravy tehdy proběhly těžké boje, neboť pro Němce bylo udržení ostravské průmyslové aglomerace velmi důležité. Z oblasti polských Žor zaútočili českoslovenští tankisté v druhé fázi Ostravské operace. „V mé osádce během bojů postupně zahynulo sedm lidí,” uvedl bývalý velitel tanku Alexander Záslocký.

Generační štafetu po veteránech 2. světové války dnes přebírají účastníci zahraničních misí a riskantních operací. Za tyto české vojáky se besedy se studenty zúčastnily dvě příslušnice 7. polní nemocnice v Hradci Králové podpraporčice Martina Machová a Jana Papežová. Jako sálové sestry prošly misemi polních nemocnic v Iráku, Afghánistánu, Albánii a Turecku. Na skoro dvouhodinové besedě ke Dni veteránů hovořily o profesních a osobních zkušenostech, které získaly v zahraničních misích.

Studenti UO zasypali účastníky besedy nespočtem dotazů a tím ukázali, že jim tyto věci nejsou lhostejné. Nabyli jsem přesvědčení, že beseda přispěla nejen k hlubšímu poznání jedné z nejslavnějších etap našeho zápasu za svobodu, ale promluvila aktuálně také k současnosti a budoucnosti. Společný boj po boku Spojenců je odkazem a tradicí, k nimž se bude Armáda ČR vždy hlásit a které bude rozvíjet. Její plná profesionalizace, její přeměna ve skutečně moderní ozbrojené síly a v neposlední řadě rovněž potřeba plnit naše závazky v rámci

Den veteránů

K uctění památky lidí, kteří padli při obraně a za svobodu našeho státu, se v pátek 11. listopadu dopoledne v rámci Dne veteránů v ČR uskutečnily u památníků na brněnském Ústředním hřbitově, Palackého náměstí, Švermově náměstí a v kasárnách Univerzity obrany na ulici Šumavská pietní vzpomínky.

Den veteránů si v Brně připomněli představitelé města, kraje a vojenské posádky na Ústředním hřbitově. Položením věnců a kytic u památníku válečných veteránů uctili památku padlých první náměstek primátora města Brna Jan Holík, tajemník bezpečnostní rady Jihomoravského kraje Peter Macko, velitel posádky Brno plukovník Josef Trojan, předseda brněnské organizace Československé obce legionářské pplk. v zal. Jaroslav Jarolím, představitelé Ústavního soudu ČR, brněnských vysokých škol a řada dalších významných vojenských i civilních představitelů. Plukovník Josef Trojan ve svém projevu připomenul hrůzy 1. světové války, ve které zemřelo na osm milionů vojáků a sedm milionů civilních obyvatel. Vzpomenul také čtrnáct vojáků, kteří zemřeli v mezinárodních misích KFOR, SFOR a IFOR. Akci na Ústředním hřbitově pořádalo Velitelství posádky Brno.

K pomníku padlých hrdinů 2. odboje v kasárnách Šumavská položili květiny prorektor pro vnější vztahy Univerzity obrany plukovník Miloslav Vácha, starosta městské části Brno-Královo Pole Ivan Kopečný, předsedkyně brněnské organizace Společnosti Ludvíka Svobody Mája Dočkalová a veteráni druhé světové války. Pietního aktu se dále zúčastnili novodobí veteráni – vojáci zahraničních mírových misí pod vlajkou NATO a několik pracovníků Univerzity obrany.

Dne 11. listopadu 1918 v 11 hodin podepsal maršál Foch v železničním vagónu v Compiègne na řece Marne příměří s poraženým Německem císaře Viléma. Byl tak zpečetěn konec 1. světové války – největší a nejstrašnější války jakou kdy lidstvo do té doby poznalo. Toto datum se stalo, na paměť obětem války, v demokratických zemích po celém světě „Dnem veteránů”. U nás byla tato tradice po druhé světové válce přerušena a vrátili jsme se k ní v roce 1999.

– pa + rb –

NATO, včetně účasti na mnohonárodnostních mírových, humanitárních a dalších operacích, klade mimořádné nároky na každého vojáka, jeho odbornou připravenost i morální vlastnosti. Životní příběhy účastníků besedy potvrzují, že pro člověka s jasným cílem a odvahou není nic nemožné a nesplnitelné.

Besedu s válečnými veterány a účastnicemi zahraničních misí připravilo oddělení vnějších vztahů UO a aktivně se do ní zapojil i prorektor pro vnější vztahy UO plukovník gšt. Miloslav Vácha.

Pavel Pazdera

Čeští doktorandi na Nanyang Technological University

Před mou přednáškou na singapurské NTU se v posluchárně z úst dvou evropsky vyhlížejících studentů překvapivě ozvalo „Dobrý den!“. Byli to dva čeští doktorandi, kteří sice měli dost odlišnou specializaci, ale přilákalo je mé jméno – s českým přednášejícím se tu zatím nesetkali, a také označení University of Defence in Brno jim také přišlo nezvyklé. Tak jsem se setkal s Ing. Zdeňkem Procházkou, zvaným Nick, který zde ještě s dalším českým kolegou studuje materiálové inženýrství, kde se oba věnují plazmovým nástřikům.

Svou cestu na doktorské studium do Singapuru označili jako dost jednoduchou. Je potřeba mít trochu odvahy, vyhraněný zájem o práci, o studium a samozřejmě znalost angličtiny. S tím je tu ale vždy trochu problém, protože místní „mutaci angličtiny“ přichází hned nerozumí. Na NTU bývá poměrně dost volných míst pro doktorandy, protože místní absolventi moc velký zájem o postgraduální studium nemají. Po škole – většinou jen bakalářském studiu – chtějí co nejrychleji pracovat a vydělávat peníze. Asi 80 % studentů doktorandského studia v technických oborech jsou tedy cizinci a většina z nich na stipendia.

Doktorandi zde mohou získat první rok stipendium ve výši asi 1400 S\$ (1 S\$ = 14 Kč). Na konci prvního roku odevzdávají zprávu, kterou obhajují a pokud jsou úspěšní, pokračují v dalším studiu. Stipendium se pak zvýší na 1500 S\$. Malý pokojík pro jednoho stojí na koleji asi 350 S\$ a oběd ve školní jídelně vyjde na 2 až 3 S\$. Pro dvojici je ale výhodnější si pronajmout byt asi za 900 S\$ na měsíc, kde je více prostoru a klidu. Zde je pak možné si i něco uvařit, či přijímat návštěvy z vlasti.

Stipendijní pravidla se mají v budoucnu změnit, stipendium má činit asi jen 800 S\$ a studenti si další peníze budou vydělávat např. výukou, prací v laboratoři atd. V průběhu studia se skládají, podobně jako u nás, čtyři odborné zkoušky. Doktorandi se podílejí na konkrétních projektech pod vedením školitele v research centrech a těžiště jejich práce je v laboratořích. Mnozí z nich jsou přímo zaměstnanci těchto výzkumných center a dostávají plat a doktoranturu studují externě.

Stipendistů je nejvíce z Číny a Indie, ale jsou tu i zástupci z Vietnamu, Laosu, Ruska, Španělska a dalších zemí. Podmínky doktorského studia jsou na naše poměry poměrně tvrdé. Pravidelná každodenní pracovní doba, dovolená 21 dní za rok, společné pracoviště v research centru – na jednoho asi 3 metry čtvereční, jak dosvědčuje fotografie. Na druhou stranu dobře vybavená laboratoř, kde jsem u našich studentů viděl elektronové mikroskopy, spektrometry, nanotvrdoměr, plazmový hořák s LCD kamerou aj.

Univerzita má dostatek prostředků na výrobu různých přípravků a pokud se něco na zařízeních rozbije, školitel disponuje prostředky a zajistí opravu během několika dní. Tyto služby jsou ale poměrně drahé, např. výměna jedné desky v počítači k LCD kameře stála 8000 S\$, či výroba zařízení podle výkresu sestávajícího z několika ohnutých a svařených plíšku tvořících trychtýř na odchytní letícího prášku, vyšla na 2000 S\$.

Češi ale, zvyklí z domova na práce všeho druhu, jsou schopni si přípravky

pro měření vyrábět sami, včetně drobnějších oprav a údržby. Velmi tím překvapují místní, protože ti by se do ničeho podobného nepustili.

Prostředí kolem budov univerzity připomíná spíše park a letoviště, je tu výborné sportovní zázemí: různá hřiště, bazén, kli-

Knihovna časopisů

matizovaná hala, posilovna, squash... Vše pro studenty zdarma, což může trochu odvádět od soustředěné práce. Mezi úskalí je potřeba také počítat klima s průměrnými teplotami 26 až 32 stupňů, tropickými dešti a vysokou vlhkostí vzduchu, ale kromě studentských kolejí jsou prakticky všechny vnitřní prostory univerzity klimatizovány. Chodníky spojující jednotlivé bloky budov jsou kryty stříškami, které chrání před palčivým sluncem a častými vydatnými dešti.

Tím, že se zde nestřídají roční období a je stále skoro stejná teplota a délka dne, čas tu Evropanovi nějak rychleji utíká a je pak překvapen, že uplynulo třeba půl roku a je potřeba odevzdávat nějaké výsledky.

Zpočátku je prý asi nejtěžší odloučení našince od rodiny a od přátel. To ale umožňuje překlenout Internet a zdejší malá česká komunita. Také možnost ve volných dnech poznávat okolní asijské země a zku-

šenosti nabyté v této části světa jsou asi k nezaplacení.

Singapur byl do roku 1965 britskou kolonií, nyní je to samostatná republika v rámci Commonwealthu, má asi 4 miliony obyvatel, kteří žijí na ostrově o velikosti 35×20 kilometrů. Je zde největší přístav na světě, který má jednu z největších flotil díky levné vlajce. Země již delší dobu prochází ekonomickým boomem a má jeden z nejvyšších příjmů na obyvatele. Místní vláda by se dala označit jako osvícená totalita. Vládne tu jediná strana, která potírá opozici. Jsou ale dána jasná pravidla, která platí pro všechny a přísně se dodržují.

Vysokými cly je omezeno požívání alkoholu a kouření, dovoz osobních automobilů, ale vláda podporuje dopravu veřejnou, včetně taxislužby. Díky strachu z vysokých trestů jsou zde řidiči velmi opatrní a dodržují předpisy. Vysokými pokutami se trestá jakékoli odhození odpadků. Něco jako sprej někde na stěně je nemyslitelné. Pro zajímavost uvádím, že je zde například trestná i homosexualita a je postihována až osmi lety vězení.

V zemi pracuje velké množství cizinců především z Malajsie a Indonésie, kteří jsou však občany druhé kategorie prakticky bez možnosti získat řádné občanství. V současné době probíhá v parlamentu diskuse o možnosti udělovat občanství zahraničním odborníkům, kteří jsou pro stát užiteční.

(Dokončení z minulého čísla.)

Doc. Ing. Vladimír Horák, CSc., K-216

Tak konečně ... Konečně Vás vítá Studentská stránka. V předchozích číslech Listů UO jsme měli sice absenci, ale to ihned napravíme. Můj první úvodní článek v tomto školním roce bych věnoval hlavně studentům prvního ročníku, chtěl bych je s touto stránkou seznámit. Je to stránka, někdy dvě, které jsou věnovány studentům a píše se v nich hlavně o studentech. Takže samozřejmě rádi uvítáme Vaše dotazy, náměty, připomínky a nápady, které byste nám chtěli sdělit. Piště na adresu student-ska.stranka.listyunob@seznam.cz, žádný nám doručený e-mail nebude nepovšimnut. Takže Vám všem přeji příjemný vstup do posledního měsíce tohoto kalendářního roku a těším se na Vaši spolupráci.

Za studentskou redakci prap. Tomáš Maruščák

Jak viděl slavnostní přísahu student 1. ročníku Univerzity obrany

Dne 28. 10. 2005 se konala slavnostní vojenská přísaha studentů prvního ročníku Univerzity obrany. Za přítomnosti prezidenta ČR Václava Klause, ministra obrany Karla Kühnla, náčelníka Generálního štábu AČR genpor. Pavla Štefky a dalších přítomných přísahal na Pražském hradě 280 profesionálních vojáků, nových studentů Univerzity obrany.

Jak to probíhalo již od začátku? Dne 1. 7. 2005 nastoupili tito vojáci na základní přípravu ve Vyškově, kde jim bylo oficiálně sděleno, že přísaha se bude konat 19. 8. ve Vyškově. Asi 2 týdny před přísahou byl tento termín

změněn na 28. 10. přímo v Praze před prezidentem. Budoucí studenti nebyli moc nadšení, protože většina z nich už tento slavnostní akt chtěla mít za sebou. Ve Vyškově na tuto novinku nebyl brán moc velký zřetel a pořadové nácviky se od té doby

moc nezměnily. Velitelé stále pokračovali v už ohraném „vpravo v bok“ nebo „vlevo v bok“, které už vojáci uměli naprosto nazpaměť, ale to, že neuměli pochodovat, už nikoho nezajímalo.

Po nástupu na Univerzitu obrany, kdy byli studenti povýšeni do hodnosti podporučíka, začalo intenzivní pořadové cvičení, které pokračovalo až do dne přísahy i ve chvílích volna vojáků. Nakonec se to podařilo a studenti byli na takové úrovni, aby mohli pochodovat před prezidentem.

V ranních hodinách den před přísahou nasedlo všech 280 přísahajících do autobusů a vydali se do Prahy, kde je čekal generální nácvik a druhý den ráno se mohlo začít.

Ráno 28. 10. bylo studené a zamžené, a tak nebylo vojákům a vojačkám, kteří byli jen ve slavnostních uniformách, co závidět. Po probuzení na ubytovnách všichni nasedli do autobusů a odjeli na hrad, kde se rozdaly poslední instrukce a mohlo se začít.

Vojáci si nastoupili, vzdali poctu prezidentovi a vyslechli si jeho proslov a projev ministra obrany. Poté složili slavnostní vojenskou přísahu, prezident jim blahopřál a na konec provedli slavnostní pochod. Dále následoval přípitek prezidenta a ministra obrany se studenty a jejich rodiči, kde jim opět poblahopřáli k rozhodnutí stát se vojáky a povolání. K úplnému zakončení této slavnosti byl zahájen raut.

Velký dík v této slavnosti patří veliteli 2. školního praporu pplk. Jiřímu Odehnalovi, který vedl nácviky již tady v Brně, dále pak 7 poručíkům, kteří vydrželi jako velitelé čet a nakonec všem přísahajícím, mezi kterými byli jak studenti Fakulty ekonomiky a managementu, Fakulty vojenských technologií a Fakulty vojenského zdravotnictví, tak i Katedry vojenské tělovýchovy a sportu UK Praha a nakonec i rodičům přísahajících, kteří je přišli podpořit přímo na hrad.

Pprap. Petr Chlpík
Foto: pprap. Michal Nepevný

Přebor UO ve stolním tenise má již podruhé téhož vítěze

Dne 8. 11. 2005 se konal tradičně v tělocvičně Dobrovského přebor Univerzity obrany ve stolním tenise. Favoritem byl mjr. Ing. Radek Ječmínek, který byl loňským vítězem. Své prvenství musel ve finále obhajovat proti pprap. Kamile Zavadilové, která se jako jediná z řad něžného pohlaví zúčastnila přeboru. Stala se tak automatickou vítěžkou přeboru žen, ale to jí nestačilo a utkala se s desítkou tvořenou muži. Až do semifinále neměla nejmenší problémy, přece jen prý už na zelených stolech nějaký ten rok strávila. V semifinále se utkala s prap. Robertem Heczko, byl to velice vyrovnaný zápas, Kamila Zavadilová ho ale nakonec dovedla do konce ve svůj prospěch v poměru 3:2 na sety. Ve finále se utkala právě s mjr. Ing. Radkem Ječmínkem, který ale také stále hraje závodně, Kamila nedorval nic zadarmo a zápas vyhrál v poměru 3:0. Velké díky si opět zaslouží PaedDr. Jan Migdau, který je stálým organizátorem přeborů UO ve stolním tenise. Konečné pořadí: 1. mjr. Ing. Radek Ječmínek, 2. pprap. Kamila Zavadilová a 3. prap. Robert Heczko.

Zleva PaedDr. Jan Migdau, prap. Robert Heczko, mjr. Ing. Radek Ječmínek a pprap. Kamila Zavadilová

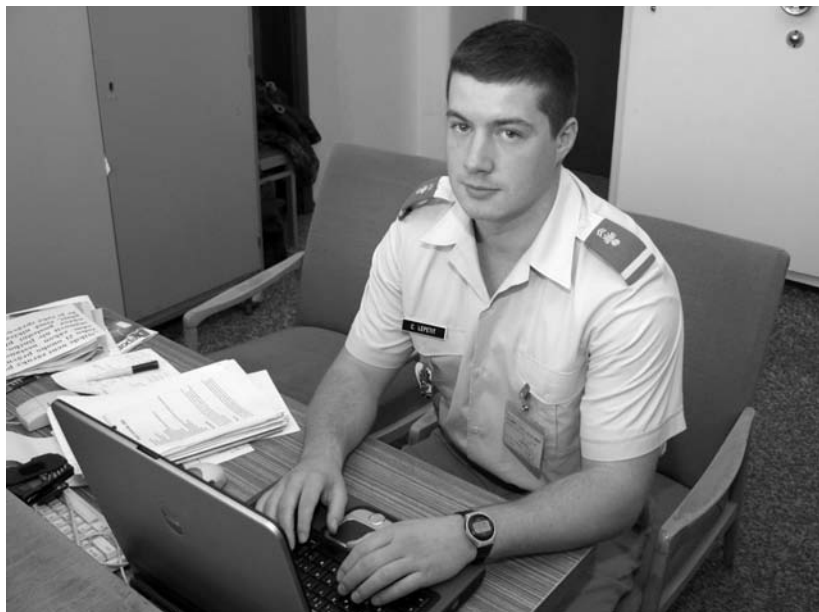
Napoleonův nástupce

To, že na naši škole studují zahraniční studenti, ví snad každý. Někteří z nich přijedou na univerzitu pracovat na své závěrečné práci. Když se toto stane, jde vždy o nějakou výjimečnou vojenskou událost, která úzce spojí českou zemi s daným státem. Podporučík Cyrila Lepetita, rodáka z Paříže, přivedla na Moravu práce na diplomovém projektu Rozdílnost interpretace bitvy u Slavkova ve Francii a v ČR.

Cyril Lepetit právě končí své studium na francouzské École Spéciale Militaire v Saint-Cyru v Bretani (<http://www.st-cyr.terre.defense.gouv.fr>). Během devadesáti pěti dnů pobytu v ČR musí ppor. Lepetit vypracovat svoji práci a to vše stihnout do zahájení oslav 200. výročí bitvy u Slavkova. Poprosili jsme jej, aby si pro Listy Univerzity obrany našel chvíli volna na rozhovor o jeho práci, škole, životě a Francii.

Čím se zabývá vaše práce?

Studuji interpretaci, zobrazení akterů bitvy u Slavkova. Porovnávám představy a mýty o bitvě u Slavkova ve Francii a v České republice. Tím se snažím poodhalit podstatu pietních aktů, které se váží k bitvě u Slavkova a které probíhají z různých důvodů. Některé pietní akty jsou dělány kvůli nějakému politickému sdělení, někteří pořádají pietní akty kvůli hmotnému zisku, některé pietní akty jsou pořádány z nadšení k historii a jiné právě kvůli připomenutí historické události.

V důsledku toho si výročí bitvy nepřipomínáme jednou, ale hned několikrát.

Z jakých zdrojů čerpáte?

Převážně z různých setkání a rozhovorů s organizátory oslav jak ve Francii, tak v České republice. Studuji také historii a dokumentaci pietních oslav, projevy a rovněž se opírám o teoretický rámec. Studuji francouzské myslitele, kteří uvažovali o pietním aktu, vědomí a mýtu.

Došel jste již k nějakým závěrům?

Zatím jsem žádné hlavní závěry neprováděl. Přesto jsem zjistil zajímavou věc: bitva u Slavkova je ve Francii připomínána poměrně málo, zatímco na jižní Moravě je to folklórní záležitost pro celé obyvatelstvo.

Do České republiky přijede na oslavu 200. výročí bitvy i delegace z Francie.

Ano, delegaci povede přímo ministryně obrany Francie paní Michele Alliot-Marie. Já budu delegaci doprovázet. Nejsem sice historik, znám mnoho lidí, kteří ví o bitvě u Slavkova mnohem víc, ale jsem velice dobře informován o přípravě oslav a budu vědět, co se bude zrovna dít. Tím usnadním kontakt mezi ministerstvem obrany Francie a pořadatelí oslav.

Vojenskou školu v Saint-Cyru založil Napoleon Bonaparte.

Ano, Napoleon Bonaparte ji založil v roce 1802 a první důstojníci, kteří tuto školu vystudovali, umřeli v bitvě u Slavkova. Když se po bitvě u Slavkova další studenti dozvěděli, jakého vítězství dosáhl zakladatel jejich školy, nastaly výbuchy nadšení a od té doby je den založení školy připomínán jako svátek naší školy.

A co současní studenti?

Napoleon je příkladem pro důstojníky-čekatele, k nimž patřím. Byl to genius a myslím si, že my nejsme tak dobří a silní jako on.

Jakou budoucnost mají absolventi školy v Saint-Cyru?

Škola v Saint-Cyru připravuje důstojníky pozemního vojska a po ukončení studia si můžeme zvolit službu u četnictva, pěchoty, jezdeckta, materiálního zabezpečení, dělostřelctva, ženijního nebo železničního vojska anebo u vrtulníků pozemního vojska. Specializaci si vybíráme z závislosti na výsledcích závěrečného hodnocení. Obvykle si ti nejlepší vybírají četnictvo. Ve Francii jsou totiž četníci součástí armády, ale není to vojenská policie (četník ze Saint-Tropez Cruchot, ztvárněný Louis de Funesem, byl vlastně voják). Je to jakási čtvrtá armáda.

Jak jste připravováni?

Na škole získáváme vojenskou a akade-

mické všeobecné vzdělání. Po třech letech na škole ještě studujeme jeden rok v aplikační škole a poté odcházíme k vojsku.

Co sport?

V Saint-Cyru sportujeme každý den: individuálně, kolektivně a trénujeme běh. Já se snažím denně sportovat i tady.

Co byste chtěl po skončení školy dělat?

Jestli mi to moje pořadí umožní, šel bych rád do pěchoty jako výsadkář. K tomu musím dosáhnout velmi dobrého pořadí a to je tvořeno hodnocením vojenským a akademickým. Ve vojenské oblasti dosahují vynikajících známek, bohužel v akademické části je to poněkud horší. Přesto doufám, že se dostanu tam, kam chci.

Setkal jste se již se studenty Univerzity obrany?

Bohužel, zatím ne, ale mám se zúčastnit hodiny francouzštiny pro studenty. Mimo chodem, byl jsem na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity na hodině francouzštiny, kde se probírala základní látka o armádě. Musel jsem vysvětlovat stanovisko AČR k událostem v Iráku studentům, kteří neměli o armádě dobré mínění.

Jak zde trávíte svůj volný čas?

Volného času moc nemám, výzkum mi zabírá mnoho času. Přesto si najdu čas na každodenní sportování a nedávno jsem se stal velkým fanouškem hokejového klubu Kometa Brno. Taký jsem se seznámil s florballem. Viděl jsem i řadu historických památek v Brně a okolí, v Olomouci, Třebíči, Českém Krumlově, Telči a Mikulově. Taký jsem zastáncem českého piva, o kterém si myslím, že je nejlepší na světě a které mi bude moc chybět po návratu zpět do Francie. Moje práce mi ale neumožňuje, abych často chodil do nějaké hospůdky. V České republice se mi moc líbí, jsem její velký obdivovatel, a přál bych si, aby se můj pobyt v ČR prodloužil. Bohužel to není možné.

Vzkázal byste něco Univerzitě obrany?

Myslím si, že vztahy mezi školou v Saint-Cyru a Univerzitou obrany by se měly rozvíjet a určitě by bylo zajímavé, když by studenti české vojenské školy absolvovali část studia v Saint-Cyru a reciprocně francouzští žáci by mohli studovat na univerzitě. Každoročně totiž odjíždějí poslední ročníky absolvovat stáž do zahraničních armád. Česká a francouzská armáda ještě před 16 lety stály proti sobě a teď pracují ruku v ruce.

Děkují za rozhovor.

Vilém Lipold

MĚSÍČNÍK

Univerzity obrany

E-mail: listy@unob.cz

<http://www.unob.cz>

Pověřený vedoucí redaktor:

Pavel Pazdera

Sídlo redakce:

Kounicova 65, 612 00 Brno

Redakční telefon:

redakce: 973 442 636

Fax: 973 442 160

Předseda redakční rady:

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Místopředseda redakční rady:

pplk. Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Měsíčník vydává Univerzita obrany

MK ČR E 15403

Tiskne tiskárna Vydavatelská skupina UO

Redaktor: Ing. Vilém Lipold

Fotograf: Svatopluk Kouřil

Typografové: Marek Sobola

Ilona Rolcová

Nevyžádané rukopisy, kresby

a fotografie se nevracejí

Uzávěrka je 10. dne v měsíci

Daj-li medaili aneb 28. říjen

Pozvánka do divadla

Do interview končící české BBC pozval skvělý moderátor Moravec vdovu po Ferdinandu Peroutkovi, který až do své smrti ze Svobodné Evropy vysílal větu „Budeme pokračovat“. Dotyčná dáma vzpomínala, že řád, jenž počátkem devadesátých let převzala na mužovu paměť z rukou Václava Havla, byl (téměř symbolicky) zaměněn s obdobným oceněním filozofa Patočky. Včetně předávajícího všichni oběti totalitních režimů. Bohužel ani nyní nechyběli mezi oceněnými; ve jménu řady osudů přijali hold hlavně perzekuovaní vojenští veteráni, čímž mlčky – in memoriam – vyřkli otázku, nakolik si vedle mužů pera ceníme válečných hrdinů. Ve srovnání s Evropou

málo; například sousední Polsko nehledí na to, v jaké armádě kdo bojoval, jen zda bojoval na straně Polska. Jinak u nás. Naše původně nepolitická armáda se v reakci na 2. světovou válku ostře ideologizovala a druh kádrování zasloužilých jí leckdy zůstal vlastní i léta po převratu. Narušení vazby mezi společností a brannými složkami státu téma dále politizuje, ačkoli stav zaznamenal postupné změny k lepšímu. Špinění minulosti a zlehčování vlastenectví jsou ale pořád velmi pohodlné. Nebo se původci domnívají, že bez těchto jednotlivých myšlenek obstojí Česko na bitevním poli mezinárodní soutěže lépe?

GLOSA

Pavel Kopecký, Litoměřice

UNVÍN – Univerzitní víno 2005

Dne 8. 11. 2005 proběhlo na Klubu Univerzity obrany, pod záštitou rektora - velitele UO brig. gen. prof. Ing. Rudolfa Urbana, ČSc. a za jeho osobní přítomnosti, hodnocení přihlášených vzorků vín v rámci soutěže „UNVÍN“ – Univerzitní víno 2005.

Soutěže se zúčastnilo 37 vinařů a distributorů vína se 102 vzorky vín. Bylo hodnoceno 57 vzorků bílých vín a 45 vzorků červených vín. Na základě velkého množství vzorků byly vytvořeny tři odborné degustační komise a dvě univerzitní degustační komise. Všichni jejich členové velice zodpovědně posuzovali a hodnotili jednotlivé vzorky vín a patnáct nejúspěšnějších postoupilo do užšího finále. Bylo to devět vzorků vín bílých a šest vzorků vín červených. Vybraných sedm členů odborné degustační komise hodnotilo ještě jednou a srovnávalo vzorky navzájem. Poté každý stanovil své pořadí a předseda odborné degustační komise Bc. Jaroslav Suský spočítal konečné pořadí ve vyhlášené kategorii víno bílé a víno červené.

Výsledky celé soutěže budou zveřejněny na slavnostním vyhlášení 6. 12. 2005 na Klubu UO. S celkovými výsledky soutěže se bude možné seznámit na webových stránkách UO. Z celého průběhu akce bude pořízeno video záznam a fotografie. Základní informace o celé soutěži, o soutěžních vzorcích vín, o vztahu oslovených osobností k vínu a dalších zajímavostech o vínu si bude moci každý najít v tištěném materiálu s názvem: „Společník a Rádce-Lexikon univerzitního vína pro příjemnou cestu za dobrým vínem“.

Pozvaná veřejnost bude moci ochutnat první tři umístěné vzorky vín z obou kategorií. Dále budou k dispozici některé další soutěžní vzorky vín k ochutnání. Atmosféru v sále umocní svojí hudbou cimbálová muzika JÁNOSÍCEK.

– mm –

Dr. Vít Pospíšil

Stříleli jsme za Univerzitu obrany

Ve dnech 21. a 22. října 2005 se konal na střelnici AVZO Cheb – Myslivna již 14. ročník mezinárodní střelecké soutěže Zlatý lev. V prostoru střelnice Myslivna se toto armádní klání konala poprvé v historii soutěže.

Za účasti 190 tříčlenných družstev, z nichž tři byla postavena z příslušníků Univerzity obrany, se nejlépe vedlo družstvu ve složení mjr. Ing. Petr Eisenhammer (OdBI), mjr. Ing. Milan Petr (OOd) a prap. Petr Nemeš (23-S-BC-ZM), které s celkovým nástřelem 528 bodů (256 b pistole TT 9 a 272 b samopal vz. 58) obsadilo hezké, ale velmi nevděčné 4. místo v kategorii Armád Evropy (rozhodoval počet desítek v disciplíně pistole) a 9. místo v celkovém pořadí.

Velmi dobře se v novém prostředí dařilo i nově vytvořenému družstvu žen UO prap. Marii Uhrové (25-E-MZ), prap. Iloně Káňové (13-3LZ) a prap. Květě Stráskrabavé (13-3RK), které v kategorii žen

s celkovým nástřelem 450 bodů skončilo stejně jako družstvo mužů na 4. místě o pouhých 8 bodů (24. místo v kategorii armád). Ženy podaly zodpovědný výkon a právem si zaslouží naši pozornost.

Nejúspěšnější družstvo UO: zleva nprap. Petr Nemeš, mjr. Ing. Petr Eisenhammer a mjr. Ing. Milan Petr

Třetí družstvo ve složení o.z. Ing. Miroslav Kulíný (OdPS), nprap. Richard Janík (12-2Z) a prap. Pavel Nemeš (22-S-BC-ZM) se s celkovým nástřelem 458 bodů umístilo na 23. místě v kategorii armád.

Mjr. Ing. Petr EISENHAMMER